

CONVENȚIE din 27 septembrie 1993

între Guvernul României și Guvernul Federației Ruse pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital

EMITENT

• PARLAMENTUL

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 158 din 24 iunie 1994**

Data intrării în vigoare **24-06-1994**

Suspendat de Articolul 1 din ORDIN nr. 2.009 din 30 septembrie 2024 la data 14-10-2024

Guvernul României și Guvernul Federației Ruse, dorind să promoveze și să stringă relațiile economice între cele două țări,
au convenit după cum urmează:

Articolul 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

Articolul 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele fiecărui stat contractant, subdiviziunilor sau autorităților sale locale, indiferent de modul de percepere.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezenta convenție sunt:

a) În cazul României, impozitele percepute în concordanță cu legislația României:

- (i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
- (ii) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole;
- (v) impozitul pe dividende, (denumite în continuare impozit român).

b) În cazul Federației Ruse, impozitele percepute în concordanță cu legislația Federației Ruse:

- (i) impozitul pe profiturile întreprinderilor și organizațiilor;
- (ii) impozitul pe venitul băncilor;
- (iii) impozitul pe venitul activităților de asigurare;
- (iv) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (v) impozitul pe capitalul întreprinderilor;
- (vi) impozitul pe capitalul persoanelor fizice, (denumite în continuare impozit rus).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente la care se face referire în paragraful 3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

Articolul 3

Definiții generale

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant, înseamnă România sau Federația Rusă, după cum cere contextul;

b) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele marii, pe fundul și subsolul acestor ape;

c) termenul Federația Rusă (Rusia), când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul său, inclusiv apele sale teritoriale, precum și zona economică și platoul continental, asupra căreia Federația Rusă poate să exercite drepturi suverane sau drepturi și jurisdicție, în conformitate cu dreptul internațional și asupra căreia legislația sa fiscală este aplicabilă;

d) termenul persoană include o societate sau orice altă asocieră de persoane, legal constituită în fiecare dintre statele contractante, precum și o persoană fizică;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică sau orice alta entitate care este considerată ca o persoană juridică, în scopul impozitării;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o nava, vapor, aeronava, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de un rezident al unui stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

h) expresia autoritate competentă înseamnă:

(i) în cazul României, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul sau autorizat;

(ii) în cazul Federației Ruse, Ministerul Finanțelor sau reprezentantul sau autorizat;

i) termenul subdiviziune înseamnă:

(i) în cazul României, o unitate administrativ-teritorială;

(ii) în cazul Federației Ruse, o subdiviziune politică.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de un stat contractant, orice termen care nu este definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

Articolul 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană, care, potrivit legislației acelu stat contractant, este supusă impunerii urmare domiciliului sau, rezidenței sale, locului de înregistrare, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natura similară. Dar aceasta expresie nu include o persoană care este supusă impozitului în acel stat contractant numai pentru faptul ca realizează venituri din surse aflate în acel stat contractant ori are capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante , atunci statului sau va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuința permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuința permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strinse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant, în care aceasta persoana are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat, sau dacă ea nu dispune de o locuința permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta persoana locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant a cărui cetățenie o are;

d) dacă ambele state contractante considera ca persoana are cetățenia lor sau a nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se afla locul conducerii sale efective.

Articolul 5

Sediul permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include, îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursala;

c) un birou;

d) o uzina;

e) un atelier; și

f) o mină, un put petrolier sau de gaze, o cariera sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia sediu permanent include, de asemenea, un șantier de construcții, un proiect de construcție, montaj sau instalație cu activitățile de supraveghere, inclusiv asistența tehnică legată de acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continua pentru o perioadă mai mare de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia sediu permanent va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea mostrelor de produse sau de mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui tirg sau expoziții temporare ocazionale internaționale într-o perioadă de 15 zile, după închiderea tirgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau de mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregatitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)-f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri, ce rezultă din aceasta combinație, să aibă un caracter pregatitor sau auxiliar.

5. Când o persoană, alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică prevederile paragrafului 6, desfășoară activitate într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, acea întreprindere va fi considerată a avea un sediu permanent în primul stat contractant menționat, dacă persoana are, și în mod obișnuit în acel stat contractant, împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară cazului când activitățile sale sunt limitate la cele menționate în paragraful 4.

6. O întreprindere nu va fi considerată ca are un sediu permanent într-un stat contractant numai prin faptul ca aceasta își exercită activitatea în acel stat contractant printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul ca o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant, sau care își exercită activitatea în acel celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

Articolul 6

Venitul din proprietăți imobiliare

1. Venitul realizat de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultura sau din exploatarea forestiere), situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

2. Expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Termenul va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultura și exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

Articolul 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea exercită activități în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activități în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelui sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitatea sa în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, se atribuie în fiecare stat contractant, acelui sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare, și tratind cu toată independența cu întreprinderea a cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul ca s-au efectuat în statul contractant în care se afla situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi vor fi aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant profitul care se atribuie unui sediu permanent este determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va

împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizația uzuală; metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

Articolul 8

Venituri provenite din transporturi internaționale

1. Veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere vor fi impozabile numai în acest stat contractant.

2. În sensul prezentei convenții, venitul provenit din exploatarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere înseamnă venitul provenit din folosirea directă, închirierea sau folosirea sub orice altă formă a mijloacelor de transport, inclusiv folosirea, întreținerea sau închirierea containerelor și echipamentului aferent.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

Articolul 9

Posibilități de ajustare a venitului

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și ale unei întreprinderi a celui alt stat contractant; și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci veniturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în veniturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în veniturile unei întreprinderi aparținând acelui stat contractant și impune, în consecință, veniturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat contractant și veniturile astfel incluse sunt venituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat contractant va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor venituri. La efectuarea unei astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții, iar autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende, potrivit legislației acelui stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dividendelor.

Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul dividende folosit în acest articol indică veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni sau drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participări la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitatea în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al acelui stat sau când deținerea drepturilor generatoare

de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau baza fixa situate în acel celălalt stat, nici să depună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă, în întregime sau în parte, profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

Articolul 11

Dobinzi

1. Dobinzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.
2. Totuși, aceste dobinzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobinzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma bruta a dobinzilor.
3. Independent de prevederile paragrafului 2 ale acestui articol, dobinzile provenind din:
 - a) România și plătite Guvernului Federației Ruse sau Băncii sale Centrale ori Băncii de Comerț Exterior vor fi scutite de impozitul român;
 - b) Federația Rusă și plătite Guvernului României sau Băncii sale Naționale, Băncii Române de Comerț Exterior - S. A. ori la Eximbank - S.A., vor fi scutite de impozitul rus.
4. Termenul dobinzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și, în special, veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobinzi în sensul prezentului articol.
5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobinzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, își desfășoară activitatea în celălalt stat contractant, din care provin dobinzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobinzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau o bază fixă. În aceasta situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.
6. Dobinzile se considera ca provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat contractant, o subdiviziune, o autoritate locală sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși, când plătitorul dobinzilor, fie ca este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobinzi și aceste dobinzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobinzi vor fi considerate ca provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau bază fixă.
7. Când datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobinzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și creditor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la aceasta ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Articolul 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.
2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma bruta a redevențelor.
3. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți de orice natură primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, orice patent sau marcă de comerț, desen sau model, plan, formula secretă sau procedeu de fabricație, programe pentru computer sau pentru folosirea ori pentru dreptul de a folosi un echipament industrial, comercial sau științific, ori pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.
4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară o activitate în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente, printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În aceasta situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.
5. Redevențele vor fi considerate ca provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat contractant, o subdiviziune, o autoritate locală sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie ca este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care

este legată obligația de a plăti redevențele, și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau baza fixă, atunci aceste redevențe sunt considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la aceasta ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

Articolul 13

Cistiguri de capital

1. Cistigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la art. 6, situată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în statul contractant în care este situată aceasta proprietate.

2. Cistigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

3. Cistigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere exploatare în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatarea acestor nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în acest stat contractant.

4. Cistigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

Articolul 14

Venituri provenite din exercitarea unei profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat contractant, dacă nu dispune în mod obișnuit în celălalt stat contractant de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai partea care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

Articolul 15

Venituri provenite din exercitarea unei profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat contractant menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile într-un an calendaristic; și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, salariile și alte remunerații similare, pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant, vor fi scutite de impozit în acel celălalt stat contractant;

a) în legătură cu un șantier de construcții, un proiect de construcție, montaj sau instalare sau activități de supraveghere, inclusiv asistența tehnică legată de acestea, în conformitatea cu paragraful 3 al art. 5 al acestei convenții;

b) pentru activitatea salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronava, vehicul feroviar sau rutier, exploatat în trafic internațional de către o întreprindere a statului contractant al cărui rezident este;

c) pentru remunerația primită de un ziarist sau un corespondent de presă, cu condiția ca aceasta plată să fie făcută din surse aflate în statul contractant al cărui rezident este, pentru o perioadă de 2 ani de la data sosirii sale în celălalt stat contractant.

Articolul 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitate sa de membru al consiliului de administrație sau al oricărui alt organ de conducere similar al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

Articolul 17

Venituri obținute de artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune ori ca interpreți muzicali, sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau un sportiv nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul schimburilor culturale, stabilite prin acorduri culturale încheiate între cele două state contractante, vor fi scutite reciproc de impozit, cu condiția ca aceste activități să fie finanțate de guvernul unui stat contractant, iar activitățile să nu fie exercitate în scopul de a obține profituri.

Articolul 18

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

Articolul 19

Remunerații plătite pentru exercitarea de funcții guvernamentale

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, o subdiviziune, o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat, subdiviziunii sau autorității sale locale, vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste remunerații vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat contractant și persoana fizică este rezidentă a acelui stat contractant și

(i) posedă cetățenia acelui stat contractant; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat contractant, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de sau din fonduri create de un stat contractant, o subdiviziune, o autoritate locală a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelui stat contractant, subdiviziunii sau autorității sale locale vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși, aceste pensii vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și posedă cetățenia acelui stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant, de o subdiviziune sau de o autoritate locală a acestuia.

Articolul 20

Plăți primite de studenți și practicanți

1. Un student sau un practicant care este sau a fost, imediat înainte de sosirea sa într-un stat contractant, rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale nu va fi impus în acel stat pentru plățile primite în scopul întreținerii, educării sau pregătirii, cu condiția ca aceste plăți să provină din surse aflate în afară acelui stat contractant.

Articolul 21

Remunerații primite de profesori și cercetători

O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant, și care, la invitația oricărei universități, colegiu, școală sau alta instituție educațională similară, nonprofit, care sunt recunoscute de guvernul acelui stat contractant, potrivit legislației sale interne, este prezent în acest celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a predă sau a cerceta sau pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit pentru această perioadă în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

Articolul 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții, vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenite din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant desfășoară activități în celălalt stat contractant, printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercita în acel celălalt stat contractant profesii independente, printr-o baza fixa situată acolo, și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legat de un asemenea sediu permanent sau baza fixa. În aceasta situație, se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

Articolul 23

Impunerea capitalului

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, poate fi impus în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.
2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi sau din proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe, utilizată pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixa.
3. Navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere, exploatate în trafic internațional de un rezident al unui stat contractant, și proprietățile mobiliare, ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport, vor fi impozabile numai în acest stat contractant.
4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

Articolul 24

Metode pentru eliminarea dublei impuneri

Când un rezident al unui stat contractant obține venituri din celălalt stat contractant, care, în concordanță cu prevederile acestei convenții, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant, nivelul impozitului pe acel venit plătit în celălalt stat contractant poate fi dedus din impozitul perceput în primul stat contractant menționat. Nivelul deducerii, totuși, nu va depăși nivelul impozitului care s-ar fi datorat în primul stat contractant menționat, pe acel venit, potrivit legislației fiscale și reglementărilor sale.

Articolul 25

Nediscriminarea

1. Rezidenții unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși rezidenții acelui celuilalt stat contractant, aflați în aceeași situație.
 2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt stat contractant care desfășoară aceleași activități.
 3. Prevederile acestui articol nu vor fi interpretate ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ce privește impunerea pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile pe care le acorda rezidenților săi.
 4. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobinzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat.
- În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în scopul determinării capitalului impozabil al unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și când acestea ar fi fost contractate de un rezident al primului stat contractant menționat.
5. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale acelui prim stat contractant menționat.

Articolul 26

Procedura amiabila

1. Când un rezident al unui stat contractant considera ca, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezultă pentru el o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state contractante, să supună cazul sau autorității competente a statului contractant al cărui rezident este.
- Cazul trebuie prezentat celuilalt stat contractant într-o perioadă de 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impunerea este contrară prevederilor convenției.
2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea

competență a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție.

Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de prezenta convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente.

Articolul 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor prezentei convenții.

Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne ale acelui stat contractant, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative), însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul prezentei convenții. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune, în nici un caz, unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celui alt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celui alt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial comercial sau profesional, sau un procedeu de fabricație sau informații, a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

Articolul 28

Funcționari ai instituțiilor diplomatice și consulare

Nici o prevedere a prezentei convenții nu va afecta privilegiile de care beneficiază funcționarii instituțiilor diplomatice și consulare în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curând posibil.

2. Convenția va intra în vigoare la data schimbului instrumentelor de ratificare și prevederile convenției se vor aplica:

- a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursa, la venitul realizat, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare; și
- b) în ce privește celelalte impozite pe venitul și pe capitalul realizate în perioada impozabilă, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezenta convenție intră în vigoare.

3. În relațiile reciproce dintre România și Federația Rusă, Convenția multilaterală pentru evitarea dublei impuneri cu privire la venitul și capitalul persoanelor fizice, semnată la Miskolc la 27 mai 1977, și Convenția multilaterală pentru evitarea dublei impuneri cu privire la venitul și capitalul persoanelor juridice, semnată la Ulan-Bator la 19 mai 1978, vor înceta să aibă efect din momentul aplicării acestei convenții.

Articolul 30

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare până la denunțarea acesteia de către un stat contractant.

2. Fiecare dintre statele contractante poate să denunțe convenția prin remiterea pe canale diplomatice a unei note de denunțare scrisă, cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul fiecărui an calendaristic, începând cu al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare.

În asemenea caz, convenția va înceta să aibă efect:

- a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursa, la venitul realizat, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și
- b) în ce privește celelalte impozite pe venitul și pe capitalul realizate în perioada impozabilă, începând cu sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Întocmită la Moscova, la 27 septembrie 1993, în trei exemplare originale, în limbile română, rusă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, se va folosi textul în limba engleză.

Pentru Guvernul României

NICOLAE VACAROIU
PRIM - MINISTRU
Pentru Guvernul Federației Ruse
VIKTOR CERNOMIRDIN
PRIM - MINISTRU

C.T.C.E. Piatra Neamt